

TOMÁŠ KLUS / CESTA DO ZÁHU(D)BY

Svěží vánek Klusových písní

Tomáš Klus má velký dar sdělnosti a bezprostřednosti. Posлуchače chytne a strhne od prvních tónů alba Cesta do záhu(d)by, byť by se svými devatenácti písněmi mohlo být stručnější.

Důležitá je jiná věc. Klusovy písně mají přirozenou melodičnost a svěží barva Klusova hlasu, který má pozitivní nápfah, někdy i melancholické vyznění, působí přitažlivě. Už na první poslech lze album vnímat jako proud hudby postavené na kytarách a folkrockové rytmice. A nechat se jím náladově nést.

Podobně jako jeho vzory včetně Jaromíra Nohavici umí Klus stvořit píseň jak z jednoho kusu: slova jsou pevně srostlá s hudbou a působí dojmem lehké ruky, která je napsala. Právě tento nenucený styl dává písním lehkost, samozřejmost. Výsledek je o to cennější, že písničkář nepoužívá složité konstrukce, spíše běžná slova, ba i klíše typu „mazat si kolem huby med a neslyšet, jak se ti bortí svět“ (Marie). Jenže z takových provařených obrátů je pak postaven celek, který vyznívá většinou velmi neotřeale. Je nutné jej poslouchat vcelku, na pitevním stole analytika ztrácí duši.

Tomáš Klus má pravdu, když říká, že jeho písně jsou vyvážené v příbězích i osobních pocitech. Vyznění matce, nazvané Mimorealita, je vyskládané frázemi, ale působí upřímně, snad i dojemně. Vlastně je to v pořádku. Klus jen přenáší běžnou řeč do písní. Poněkud vykonstruované vyznívá skladba Válečná (Marion), ve které zpěvák uplatnil svůj dramatický talent a kape-la jí podpořila stylovými aranžemi hudby z hradů a zámků. I vyznění Kurtu Cobainovi, nazvané Čas, je náhle ve své vážnosti a převýkavých obrazech typu „raději shořet než vyhasnout“ těžkopádnější. Ale to jsou spíše výjimky. Tomáš Klus je nejsilnější právě ve vyprávění vlastních, pokud možno civilních zážitků.

Dívky a ženy jsou častým objektem Klusových písní, jenž svá něžná témata shazuje ve skladbě Jednoduchá. K jeho kladům lze přidat i smysl pro humor a sebeironii. Jeho první deska je plná energie, talentu a chuti zpívat. Co lepšího si může do startu své kariéry přát?

Recenze

Vladimír Vlasák
recenzent MF DNES

hodnocení **70 %**

TOMÁŠ KLUS

Cesta do záhu(d)by

CD 59:41 min., cena 249 korun

DNES

„Tomáš Klus je nový písničkářský talent. Jako každá ratolest, i on se bude muset postupně zbavit přirozených dětských emocí, nicméně přežije-li bez úhony, mohl by se z něho vyklubat vlajkonoš těžkého řemesla. Na začátku všeho musí být talent, a ten byl Klusovi shůry dán.“ (Jaroslav Špulák, Deník Právo).

„Tomáš Klus má velký dar sdělnosti a bezprostřednosti. Jeho první deska je plná energie, talentu a chuti zpívat.“ (Vladimír Vlasák, MF Dnes).

Je mu teprve jednadvacet, ale životních zkušeností už má víc než dost! Ještě donedávna se věnoval vrcholovému sportu, dnes studuje herectví na pražské DAMU a především hraje na kytaru, skvěle zpívá a píše si všechnu hudbu a texty sám! Tomáš Klus. To jméno si určitě zapamatujte, v budoucnu ho budete jistě slyšet velmi často. Právě teď se na rádiích začíná hrát jeho singl s názvem Pocity. Videoklip k této skladbě bude do TV nasazen v průběhu dubna.

TOMÁŠ KLUS navazuje na to nejlepší z české „písničkářské školy“ - jeho vystoupení jsou nejen o citlivé, naprosto přirozené a civilní interpretaci skladeb, ale Tomáš jim, coby mistr improvizace a přirozený showman, dává v rámci komunikace s publikem vždy to - tolik osvěžující a překvapivé - „něco navíc“.

www.tomasklus.cz

ČEKO P/kant.cz stream